

Україна у війні **1812** року

**Із запропонованого
аудіофрагменту запишіть ту
інформацію, яка була для новою**

Закінчивши "Війну і мир", Л. Толстой написав приятелеві: "Яке щастя, що я ніколи не буду писати подібної ахінеї..." У січні **1871** року він написав Фету: "Як же я щасливий..., що писати бздур багатослівних на кшталт "Війни" я більше ніколи не буду". Потім він всіляко принижував цей свій твір. І багато разів під час написання мучився, не знаючи, як і навіщо продовжити роман. З його епістолярію видно, що він не знав не тільки історичних концептуальних речей, а навіть і того, куди вести своїх персонажів, що їм подобається. Він мучився цим страшно. Тому і книга вийшла нерівною, дуже різною.

Висловіть власне судження, чому Л. Толстой ненавидів свій твір?



Прочитайте фрагмент джерела. ►► 1. Що змусило російського імператора вдатися заходу, про який ідеться? ►► 2. Які обіцянки давав уряд тим, хто вступав до лав козацького війська? З якою метою? ►► 3. Спрогнозуйте подальші дії царського уряду стосовно цих вояків.

«Військо це передбачаємо утворити в Україні з людей, до козачої служби здібних і здавна відомих звичкою й охотою до неї... Людей можна призначати на козаків, не зважаючи ні на роки, ні на зріст, а також маловажні тілесні вади, але єдино тільки із збереженням сил і здібностей до служби цього роду... Як мине в українських полках потреба, всі вони мають розпускатися по своїх домівках, але вже назавжди залишаться належними до війська і за першою потребою повинні з'явитися на службу і скласти знову свої полки, для чого вони повинні мати в постійній справності зброю, одяг і коней, утримуючи все це своїм коштом, але звільняючись зате від усяких інших по державі повинностей. Діти їхні, які народжені від (часу) вступу у військо, належатимуть також до нього...»

З розпорядження російського уряду. 5 червня 1812 р.